

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Novi prorok — dr. Anton Mahnič.

III.

Dr. Anton Mahnič šel je v frivolnem svojem početju še dalje. On hoče imeti vsekakor Staroslovence in Mladoslavence. Ker pa tega razločka mej nami ni, napravil si ga je sam; krstil je namreč za Mladoslavence vse one pisatelje in drugače delalne rodoljube, katere on črti. In kaj očita tem možem, mej katere seveda prišteva v prve vrste dr. Vošnjaka? „Pregovori Rothschilda, da jim dobro plača, in jutre mu prodajo Slovenijo, narodnost in ž njo ves svoj idealizem in realizem.“ Ni li to skrajno trivialno, ni li to nezaslišano! Kje, vprašamo, najde Mahnič mej onimi, katere je krstil za Mladoslavence, le jednega človeka, na katerega bi mogel aplikovati svojo trditev? Zastonj bi ga iskal, kajti možje, katere on črti in katerim se drzne podtikati vsako podlost, niso le neutrudljivo delalni za svoje uzore, oni so tudi požrtvovalni za narodno stvar. Le pregleda naj dr. Mahnič zbirke za narodna društva in narodne zavode; vsak trenotek naletel bode na imena „mladoslovenska“. Nasproti temu pa bi mu voditeljstva narodnih društev mogla marsikatero zapeti o požrtvovalnosti njegovih pristašev, ki se važnih narodnih zavodov ne spominjajo niti tako, da bi levica ne vedela, kaj je desnica dala.

Glede na tako podlo sumničenje pač ni mogel dr. Vošnjak storiti boljšega, ko da je brezobraznega napadovalca njegovega značaja poklical pred sodnijo na odgovor. Tam, pred neodvisnim sodnikom in pred zdravim razumom porotnikov dokaže naj, kdo je boljše značajan, ali oni, ki ne gledé na njegova karanja deluje neutrudljivo za ljubljani svoj narod, ali oni, ki zapeljuje neizkušene mladeniče, da mu dajo v javno porabo pisina svojih dobrotnikov, ki niso bila namenjena za javnost, in tako vzbuja v njihovih srcih — nehvaležnost.

Trivialno pa moremo pisavo dr. Mahničevo nazvati tudi še v drugem oziru. Človek, ki ima količkaj blažjih čutov, šel bode mimo Venere Milonske z občudovanjem do umetnika, čegar delo je in spoznal bode takoj, ne da bi o tem le trenotek pomišljal, zakaj jo je izklesal na polu oblečeno.

Pa tudi manje omikan človek videl bode na prvi pogled, da je tu umetnika vodil čut sramežljivosti. Venera Milonska torej v tacih ljudeh ne bode budila družega, ko občudovanje do neznanega umetnika.

Vse drugače sodi dr. Mahnič, o katerem ne vemo, kaj bi dejal, ko bi videl v stolnej cerkvi Pizanskej pri jednem stranskih altarjev dve iz kamna izklesani svetnici s popolnoma obnaženim nedrijem do pasa. Njemu govori iz nje „mesena poltenost“ in „uživanje mesa“ (gospodje čitatelji naj nam odpuste, da uporabljamo take izraze; prepisali smo jih doslovno iz „Rimskega Katolika“). Njemu ni dosti, da je umetnik del telesa zakril očem z obleko, ampak, stoječ pred kipom modruje tako-le: „Obleka se ji muza s telesa, do bedra (kaj ne, kako lepo je to rečeno?) je že vsa naga. Kmalu, kmalu... in potem?“... Vprašamo, ali ni to skrajna trivialnost? In tak človek hoče biti slovenski estetik!

Konečno smo dejali, da dr. Mahnič predrzo kritikuje Božje stvarstvo. V zadnjem zvezku „Rimskega Katolika“ piše namreč na nekem kraju o ženskah od besede do besede tako-le: „Jaz — da se prav odkrito spovem — jim nisem bil nikdar preveč naklonjen. Ne vem zakaj. Quod natura non dedit... Ali kaj sem hotel reči?! Ne, ne bojim se, tudi če mi oči izkljujejo, povem odkrito in brez ovinkov: kar se tiče žensk, je bilo vedno in vselej moje trdno prepričanje, da bi se jim jeziki vsaj za tretji del prirezali in bi jih vse doma pozaprlji mej štiri zidove in jim glavo oklenili v natvezavnico, da bi se ne mogla nobena dvanaest mesecev ozreti ne na levo, ne na desno. To bi bil moj prvi in najnujnejši predlog, ko bi imel govoriti na kakem taboru“. Človek mora ostrmeti o takej surovosti in nehoté se mora vprašati, je li dr. Mahnič — kajti on sam napisal je gorenje stavke — zrastel iz vrbe, da ni poznal ženske, katera je vsacemu človeku, čegar srcé ni še popolnoma podivjalo, najdražje bitje na svetu, ženske, ki jo kličemo s sladkim imenom: mati.

Toda stvar ima tudi še drugo lice. Dr. Mahnič bi moral, ker zmatra sebe za uzor vernega kristijana, vendar vedeti, da je tudi ženske ustvaril Bog in da je Bog, kar je storil, storil vse prav. Predrzo je torej samo zato, ker mu „natura“ ni dala

naklonjenosti do ženstva, zametavati te stvari Božje in gojiti do njih v srcu svojem take trinoške želje. Vsaj je to tudi protivno naukom krščanskokatoliške cerkve, kajti ona časti Božjo porodnico bolje ko vsacega svetnika; ona je za svetnice proglasila mnogo žensk. Ali bi bila mogla to storiti cerkev, ki je v verskih zadevah nezmotljiva, ko bi ženski spol bil res tako zaničevanja vreden, kakor uči dr. Mahnič?

Mogli bi reči še marsikaj. A dosti naj bode. Častiti čitatelji videli bodejo že iz doslej povedanega, kaki so nauki, katere oznanja novi Goriški prorok in kakošno obliko daje svojim — seveda učenim — razpravam. Videli bodejo, da se oni krogi, ki mislijo, da je dr. Mahnič poklican za čuvarja čistega katolicizma, jako motijo in da bodo prej ali kasneje morali priti do zaključka, da je tako delovanje, kakor je dobro dejal prečastiti gospod František Ekert v „Čehu“, kakor navlaš uravnano „da odtuji slovensko inteligencijo katoliške Cerkvi in napravi mej duhovništvom in narodom slovenskim propad — na škodo veri in narodu.“ Caveant torej!

V Ljubljani 5. junija.

Odpoved kralja Milana pač ni bila prav umiljiva. Mi vemo, da je bil zgubil pri narodu mnogo zaupanja, a vendar baš tedaj, ko se je odpovedal, zanj ni bil položaj najneugodnejši. Dežela je bila do bila novo ustavo in posebno radikalna stranka je bila pijana zaradi te pridobitve in bi samega veselja vsaj za nekaj časa ne bila delala resnih zaprek kralju, posebno, če bi je bil poklical na krnilo, kar bi bilo le v zmislu ustave, katero je kralj podpisal. Liberalci pa neso bili tako mnogobrojni v zbornici, da bi mogli posebno uplivati na vladanje. Kakeršen je bil tedaj položaj v deželi, pač ni bilo upati, da bi kmalu bili dobili večino. Sicer pa njih vodja Ristić ni bil baš tolik nasprotnik kralju Milanu, kar je večkrat pokazal.

Drugače si te prikazni nismo mogli tolmačiti, nego da kralju ni ugajala nova ustava. Ta ustava je precej omejevala oblast kraljevo in bi pred vsem sedaj ne bilo mogoče vladati po svoji volji proti volji naroda. Milan ni imel lastnosti ustavnega vladarja

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebízský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

(Dalje.)

III.

Pri fari v Okrouhlini, kake polu ure od Jiřice, pričakovali so novega kapelana. Pobelili so sobico, oprali pod, umili dveri in odprli okno, da bi se lepo prezračilo. Kaplanija v Okrouhelski fari bila je malenkostna, ravno za jedno dušo. Stari nepravilni oboki pričali so, da tu ni vedno bival kaplan. Nekdaj je bila baje tu soba s kuhinjo. Imela pa je to ugodnost, da je bilo z jednega okna daleč videti. Kaplanije v župnijah so navadno najskritejši kot. Ako je prišel kak gost v tukajšnjo faro, vselej se je čudil razgledu iz kaplanije. Prejšnji gospod duhovnik se je vedno takemu začudenju nasmešnil, imel je gotov uzrok. Ako je rekel kdo iz starih gospodov: „Skoro vam to zavidam, brat,“ vselej je odgovoril: „Zamenjajva, častiti gospod!“ Stari gospod se je potem obrnil in se je prestal

čuditi razgledu. Okrouhelski gospod župnik stopil je pred nekolikim časom pred župnijo in gledal po cesti, se-li ne vidi kak voz. Nagibalo se je že na večer, in kaplan je imel biti danes na mestu; saj je moral že tako o Vseh svetnikih vse sam opraviti. Gospod župnik prestopal se je nestrpno z jedne pete na drugo. Najedenkrat začul se je za njim slab, nekamo nesmel glas. Bil je latinsk pozdrav. Gospod župnik obrnil se je brzo, zahvalil po latinski in dvorljivo pozdravil novega sodelavca v tukajšnjem vinogradu.

„Saj vas, gospod brat, niti dočakati nesem mogel: a kako, recite mi, prišli ste s te strani? Iz mesta naravnost prihajate, ali ni res?“

„Zašel sem, čestiti gospod; obrnil sem se skozi gozd rekli so mi, da je tu najbliže in da si prihodim menda dobro uro.“

Gospod župnik se je nasmejal: „Stara Bradačka bi rekla, da bodete imeli pri nas nesrečo. A ne bojte se, v Podlesji so dobri ljudje in pridnega duhovnika imado radi, in jaz upam, da bodete vi, čestiti gospod, pridni. V meni imate pravega in odkritosrčnega brata; videli bodete, da vam se bo tu priljubilo. Bodite mi še jedenkrat srčno pozdravljen! — Najprej pokažem vam vaše stanovanje.

Kaplanija je najlepše mesto v tukajšnji župniji, takega razgleda, kakor ga imate vi, nima sam knez ne. — Poglejte!“

In o teh besedah približala sta se oba oknu, odkoder je bilo videti na gozde.

„No — ali vam ugaja?“

Mladi duhovnik pokimal je samo z glavo. Veliko, temnomodro njegovo oko počivalo je na temnem zeleaji bližnjih gozdov, kakor bi po glavah starih, stoletnih dreves nečesa iskalo, kakor bi hotelo na temnih, zamišljenih čelih njihovih nekaj čitati.

„Tukajšnji gozdje razprostirajo se v daljavo nekaj milij; a povejte mi, kako pa ste pravo pot našli?“

Mladi duhovnik pouzdignil je glavo in odgovoril: „Prišel sem v neko vas, zdi se mi, da so jo imenovali Jiřice.“

„Da, da, Jiřice pripadajo nam.“

„In tam so mi povedali, kod se gre k fari. Neki sosed me je spremil.“

„Saj sem rekel, da so tu dobri ljudje in da imajo pridnega duhovnika radi. Brez dvojbe je bil sam sodnik; visok je bil, že siv in resen mož, ni-li res?“

in ko je videl, da bi moral ustavno vladati, se je raje odpovedal prestolu. Kakor je bil nejasen odstop kralja Milana, tako so tudi nejasni nemiri minoli teden v Belemgradu. Pravi vzrok nemirom bode za gotovo razkrila še le sodna preiskava. Sedaj seveda vsaka stranka zvrta krivdo na drugo. Radikalci trdijo, da so poboji nastali le vsled izzivanja naprednjakov. Morda to ni tudi čista resnica, ker poprej vendar narod ni vedel, kaj bode Garašanin govoril. Torej si lahko mislimo, da je bila stvar od jedne strani malo pripravljena, če je tudi morda potem presegla meje v katerih se je nameravala.

Naprednjaki, vsaj nekateri, pa trdijo, da ima radikalna stranka nek tajen odbor, kateremu je na čelu Pasić. Ta odbor baje sedaj prav za prav vlada v Srbiji, ministerstvo pa le izvršuje sklepe njegove. Ta odbor je baje najel razsajanje in ukazal vladi, da naj nikar sile ne rabi proti izgredu. Vladni organi so se ravnali po tem ukazu in vojakov zaradi tega dolgo ni bilo, da bi napravili red in še potem neso rabili orožja. Temu tajnemu odboru se pokori vsa srbska vlada, le naučni minister ne, zaradi tega bode pa najbrž kmalu odstopil. Ta trditev naprednjakov je res pravi roman, in torej imamo prav, da jej ne verjamemo; če tudi ne rečemo, da bi morda kak radikalec ne bil kaj pripomogel k izgredu. Pri taci okoliščinah, ko se duhovi razburijo, stori ta ali oni kaj nepremišljenega.

Važni se pa nam v tej zadevi zdita izjavi dveh mož. Ta dva moža nesta baš poštenjaka, a vendar bi utegnili resnico govoriti. Ta dva moža bila sta nekda kaj verna pristaša kralja Milana, a sta pozneje prišla v nemilost. Prvi je Garašanin. Mož je sedaj zaprt v Belgrajski trdnjavi in se bode moral zagovarjati pred sodiščem zaradi uboja dijaka Miskovića. Sodišče je zavrnilo njegov ugovor proti zaporu in proti njemu začela se je sodna preiskava.

Kakor se poroča, se je Garašanin v preiskavi izjavil, da izgredu neso prouzročili niti radikalci niti naprednjaki, temveč, kaj mislite kdo? Kralj Milan sam. Mi natančno ne vemo, na kaj naslanja Milutin Garašanin trditev svojo. Kaj več izvemo morda iz daljše sodne obravnave.

Blizu jednake misli izraža Todorović v svojem listu „Male Novine“. Ondu piše, da je kralj Milan izrekel pri svoji odpovedi sledeče besede: „Z vašo ustavo, z vašo svobodo bode se morili in klali mej seboj, a ko si bode dovolj puščali, poklicali me bode nazaj, da vam obvežem rane. Potem bodem razkosal ustavo, uvel staro vladno obliko, kakeršno je bilo za Milana in Mihajla.“ Mi ne vemo proti komu je Milan te besede govoril; a prav lahko je mogoče, da jih je izustil. Po tem takem bi kralj Milan rad zopet prišel na prestol in sicer tako, da bi ga Srbi še prosili.

V Belemgradu ima kralj mnogo svojih tajnih pristašev, ki delajo zanj. Ti bodo skrbeli, da se narod ne pomiri. Hujskajo jedno stranko proti drugi da tako pripravljajo pot za povrat Milanu. Prvi poskus so storili pri shodu naprednjakov, a jednake toda še hujše prizore bodo pa poskusili napraviti ob volitvah. Ker bode pa preiskava proti Garašaninu in razsajanjem stvar še bolj pojasnila, utegnejo stranke, spoznati, da izgredi koristijo le namenu drugih in bode tudi vlada opreznejša, nadejamo se,

Mlademu duhovniku zdelo se je, da bi se niti otec niti rodni brat ne mogel ljubezniveje vesti proti njemu kakor gospod župnik.

„In vaše stvari?“

„Čudim se, da še voza tukaj ni.“

„Že pride, že pride, bratec, trudni bode, v knhinji dali vam bodo kaj krepčila. Pojdite!“

Mladi duhovnik moral si je pripoznati, da se ni nadejal tako uljudnega uprav bratskega vsprejema. Njegovi sošolci bili so že skoro vsi na svojih mestih, od nekaterih dobil je že poročilo, kako so bili vsprejeti, in današnji dan napolnjeval ga je s strahom. Na nekem mestu kaplan niti v župnijo priti ni mogel, na drugem se to župnik prezirno niti zmenil ni zanj, tukaj pa je bilo, kakor bi prišel na drugi svoj dom. Morali so v klet po vino, po „ono rensko z zlatim papirjem“, in potem trkal je župnik z njim na odkritosrčno prijateljstvo.

„Nečem vam biti predstojnik, temveč prijatelj, svetovalec, brat, oče. — Veste-li, Katra, da je naš gospod kaplan zašel in iskal fare v Jifcah?“ obrnil se je stari gospod k priletni ženi, ki je sedela oddaljena opazujoč z motrečimi očmi novega kaplana, pri tem pridno pleteč nogovico. (Dalje prih.

da Milan in njegovi pristaši delajo račun brez krčmarja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. junija.

V nedeljo imeli so nemški zaupni možje v Pragi shod in so postavili kandidate za deželno-zborske volitve. Sklenili so pa tudi, da ne ustopijo v češki deželni zbor, dokler se jim ne izpolni njihove želje. Vsa prizadevanja Čehov, da bi Nemce spravili v deželni zbor, bila so torej zaman. Nam se pa vendar dozdeva, da bi se o nekaterih zahtevah Nemcev dalo govoriti. Tako bi razdelitev okrajev po narodnostih ne bila Čehom posebno v škodo. Mi mislimo, da bi Čehi najboljše storili, da porabijo to priliko in zahtevajo razdelitev okrajev po narodnostih tudi na Moravskem in Sleškem. Če bi Nemci v to privolili, kar je upati, bi se v vseh treh pokrajinah češke krone doseglo sporazumljenje mej nemško in slovansko narodnostjo, kar bi bilo obema narodnostima le v korist. Ako bi pa Nemci ne hoteli privoliti v tako razdelitev, bi pa svet videl, da Nemcem ni za resno sporazumljenje in Čehom bi se ne moglo več očitati, da ne marajo za spravo. Nemcem bi se potem jako otežilo stanje, ker bi se ne morali več sklicovati na to, da se jim godi krivica. Seveda tako sporazumljenje mej Čehi in Nemci ni po volji konservativnim veleposestnikom, ki se boje, da njih koristi pridejo v nevarnost, ako neha narodni boj. Veleposestvo se itak ne nauduše niti za Nemce niti za Čehe, temveč le zasleduje svoje koristi.

Poljaki bi radi popoljšali vso Galicijo. Plemenitaška stranka se je v ta namen izmislila novo sredstvo. Naseljevati hočejo poljske kmete mej Rusine. Veliko seveda ne bodo dosegli, kajti za tako stvar treba denarja in tega nemajo Poljaki baš v izobilju. Saj so tudi hoteli osnovati banko, ki bi kupovala posestva na Poznańskem, da jih Nemci ne dobe v pest, toda vse podjetje se je bilo izjalovilo. Tako se tudi Rusini nemajo dosti bati poljskih priseljencev. Poljski duhovniki, zlasti razni misijonarji si jako prizadevajo, da bi Rusine pridobili za latinski obred, kajti s tem bi bil storjen prvi korak za njihovo popoljšanje. Dosedaj pa tudi neso dosegli posebnih uspehov, kajti narod se trdno drži vztočnege slovanskega obreda. Volilno gibanje je po vsej deželi precej živahno, a vendar Rusini ne koliko premalo energično delajo, da bi bilo upati posebnih uspehov. Najbrž se razmerje mej Poljaki in Rusini v deželnem zboru ne bode po novih volitvah dosti spremenilo. Rusini pa imajo tudi težavno stališče, kajti proti njim ne delujejo le Poljaki, temveč tudi vladni organi. Vsaj je občno znano, da v Galiciji prave volilne svobode ne poznajo. Kake nerednosti se gode pri volitvah, vidimo, kadar pride v državnem zboru verifikacija galških poslancev na vrsto. Pri volitvah za deželni zbor pa še brezopravneje postopa, ker deželnoborske volitve verifikuje deželni zbor, v katerem imajo Poljaki sami večino in svet o nerednostih toliko ne zve, kakor če se stvar razgovarja v državnem zboru.

V tem, ko se nekateri poslanci v ogerskem državnem zboru poganjajo, da se uvede tudi avtonomija v katoliške cerkvi, kratijo vladni organi cerkveno avtonomijo pravoslavim Srbom in protestantskim Slovakom. Srbi in Slovaki imeli so baš v duhovnikih najboljše zagovornike in branitelje narodnosti svoje. Mnogo jim je baš cerkvena avtonomija pripomogla, da so ohranili narodnost svojo. To vedo dobro Madjari in se zatorej prizadevajo, da bi jim kakourinili narodne odpadnike za svečenike. Na vse mogoče načine uplivajo, da ne bi bili izbrani verni rodoljubi za župnike. V jedne protestantske občine naprosili so celo nekega katoliškega fužinarja, da bodo delavci njegovi glasovali za vladnega kandidata pri izvolitvi novega župnika. Fužinar je zapretel delavcem, da jih odpusti iz dela, če ne volijo vladnega kandidata in delavci so boje se za kruh volili, kakor je jim bilo ukazano. Tako je katoliški fužinar odločil, kdo bode župnikoval v protestantski občini. Vlada je dosegla svoj namen in to bode ne le narodu, temveč tudi cerkvi v škodo, kajti narod ne bode spoštoval duhovnika, ki so mu ga tako usilili.

Vnanje države.

V Bolgariji se goji močno propaganda za prisvojenje Makedonije. Sedaj sproži to zadevo vladna stranka, sedaj zopet opozicija. Toda ta zadeva je mnogo težavnejša, nego je bilo zjedinjenje obeh Bolgarij. Ne le, da bi za to ne bile velevalisti, temveč tudi Turčija bode javalno mirno gledala, da ji Bolgari vzamejo zopet jedno pokrajino. Prisvojenje Makedonije bi pa tudi utegnili dati povoda za novo vojno mej Srbijo in Bolgarijo. Zadnji čas se namreč Srbi jako zanimajo za to pokrajino in zatrjujejo, da po narodnem in zgodovinskem pravu mora pripasti Srbiji. Najpametnejše seveda bi bilo, da bi se Srbi in Bolgari sporazumeli, da si prvi ob priložnosti prisvoje srbske, poslednji pa bolgarske kraje Makedonije. Tako sporazumljenje pa ni lahko, ker Srbi nečejo videti v Makedoniji nobenega Bolgara, Bolgari pa nobenega Srba ne. Etnografske preiskave raznih učenjakov so tudi že jako pomanjkljive in pristranske. Sicer pa tukaj ne pride le je-

zik, temveč tudi mišljenje prebivalstva v poštev. Jezika sta tudi tako podobna, da ni lahko mej nja postaviti meje. Bolgari imajo res pomanjkljivo sklanjo in člen, toda ti dve lastnosti nesta tako bistveni svojstvi bolgarščine, kakor bi si kdo mislil. Če se pomisli, da se člen po raznih bolgarskih selih ne rabi jednako pogosto in se je baš v nekaterih krajih Vzhodne Rumelije, kodar bi gotovo nikdo Srbov ne iskal, bolj popolnoma ohranila sklanja nego v pisni bolgarščini.

Nemški listi napitnico ruskega carja knezu črnogorskemu na vse mogoče načine zasukavajo. Svetu bi radi dokazali, da je car le hotel dati Francozom razumeti, da nemara za njihovo prijateljstvo. Tako se že veseló, da sedaj ni misliti na rikako zvezo s Francijo. To tolmačenje pa ni pravo. Mej Francijo in Rusijo še nikdar ni bilo posebno tesnega prijateljstva, pač pa mej Nemčijo in Rusijo. Poslednje prijateljstvo se je prejšnja leta večkrat ob slavnostnih prilikah naglašalo, posebno dokler je živel cesar Viljem I. Rusija je iz prijateljstva Nemcem pomagala, da so tako visoko dospeli, in se je zanašala, da jej bodo povrnilo to uslugo s protiuslugo, to se pa ni zgodilo, temveč Bismarck je sklenil tripelalijanco proti njej. Rusi so spoznali, da je Nemčija njih prva sovražnica. Zveza s Francijo se pa ne bode sklenila iz prijateljstva, če se bodo kedaj, temveč le zaradi tega, da bodeta mogli braniti skupne interese proti Nemčiji in nje zaveznikom. V take namene pa sklenejo zveze držav, ki v ostalem ne čutijo nobenih simpatij drugo za drugo. Zaradi tega se iz carjeve napitnice ne more izvajati, da bi ta rusko-francoska zveza bila nemogoča, če bi jo zahtevali dogodki, če tudi njena podlaga ne bode prijateljstvo, temveč zdrav egojizem.

Vlada angleška hoče več pozornost obratiti na Irsko. Pred vsem hoče posušiti nekatera barja, da pridobi nove zemlje za kmetijstvo. Tako dobljeno zemljo bodo razdelili mej zakupnike, da bodo postali samostojni posestniki. S tem seveda bode le malokaterim pomagano, a nekaj je že to, da vlada spozna, da mora kaj storiti za Irsko.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 4. junija.

Navzočnih 24 obč. svetnikov, katerim predseduje župan Grasselli, ki verifikatorjema zapisnika imenuje gg. obč. svetnika dr. Bleiweisa in Ničmana. Mej naznanili prvosedstva je par doposlanih poročil in mestnih zaključkov, potem pa poročila stavbinskega vodstva za mestni vodovod. Temu poročilu povzamemo, da so vsi drugi podjetniki prevzeli svoja dela, samo ključavničar Avgust Žabkar ne. On se je bil ponudil za pravo ključavničarsko delo, dobil pa samo kategorije 8., 9 in 14. za 478 gld., za katere je bil uležil le postransko ponudbo. Predlaga se, da se Žabkar odveže vse dolžnosti, da se mu vrne vadij, dela pa naj se dobavijo na drug način, ne da bi se preko račil omenjeni znesek.

Predlog obvelja.

Ko je župan Grasselli konstatoval, da je v zmislju § 57. zadostno število občinskih svetnikov navzočnih, pride na vrsto 2. točka: Poročilo odseka za olepšavo mesta o prošnji telovadnega društva „Sokola“ zaradi prostora za „Sokolov dom“.

Ker je olepševalnega odseka poročevalec obč. svetnik Fr. Ravnikar odsoten, poroča mesto njega obč. sv. dr. Gregorič ter prečita najprej Sokolovo prošnjo, potem pa ne posebno srečno sestavljeno izvešče. Olepševalni odsek sklicuje se na to, da je 1884. l. stavbinska družba kranjska hotela kupiti isti prostor, a da se je prošnja odbila, isto tako prošnja fotografa Lainerja. Prostor, ki se za dober denar ni prodal, se tudi ne sme dati zastonj. Poslopje bi mestu ne bilo v olepšavo, tudi prostor še spada pod Šiško, zato se prošnja odkloni. (Klic: Pereat!)

Proti temu predlogu se prvi oglasi občinski svetnik Ivan Hribar rekoč, da ga je silno iznenadila predrznost, da se s takim predlogom pride pred zbor. Usoda Sokolove prošnje bila je jako čudna. Stilizovana je bila na mestni zastop, a oddala se je najprej magistratu, da bi jo odklonil. Delalo se je privatno proti njej na vse kriplje vendar je v magistratu zmagala jedina prava misel, da nema pravice sklepati o njej. Po tem magistratovem sklepu oddala se je olepševalnemu odseku. Sicer se v jednacijah slučajih take prošnje oddajajo finančnemu odseku, kamor tudi povsem sodijo, a v tem slučaju preziral se je finančni odsek, ker je Sokolov starosta tudi član tega odseka in ker se je od gotove strani delalo na to, da se pride z odklanjujočim sklepom pred zbor. Glede posamičnih točk v olepševalnega odseka izveštvja pa pravi govornik Hribar mej drugim: Sklicevanje, da se je

zavrnila Lainerjeva prošnja, pač ni umestno, kajti Lainer ni predložil nobenega račta. Poročilo odsekovo primerja „Sokolski dom“ jedenkrat z jahalnicco, konečno pa obžaluje, da bi tako lepo poslopje, kakor bi bil „Sokolski dom“ stalo na takem mestu. To je vendar skrajna kontradikcija! Društvo „Sokol“ ima veliko zaslug in simpatij mej vsem narodom, spodobilo bi se torej, da se ugodi mali prošnji njegovi. Saj smo tudi pri drugih prilikah radi pomagali. Prekoristni „Glasbeni Matici“ dajemo drage volje po 500 gld. na leto, kar reprezentuje deset tisoč goldinarjev kapitala. Isto tako pomagamo „Dramatičnemu društvu“, katero nikdar niti prosilo ni. Za Vodnikov spomenik dali smo brez ugovora 1700 gld. Da, celo za nemška društva ima novce. Filharmoničnemu društvu dajemo po 200 gld. na leto, kar reprezentuje 4000 gld. kapitala. „Sokol“ po ne prosi za letno podporo, ampak samo za prostor, ki mestu skoro čisto nič ne donaša in je morda vreden kacic 2000 gld. A to kažejo se hkratu nepričakovane ovire narodnemu društvu, in to jako odličnemu, neče se ugoditi. Sicer nismo bili tako tesnosrčni. Ko je pred par leti Voltmann prosil, da sme v drevoredu pijačo prodajati, hitro je sklenil zbor, da se mu da prostor brezplačno, menda zato, ker se Voltmann ne piše „Sokol“. (Oho!)

Tudi javna korist zahteva, da se ustreže Sokolovi prošnji, kajti „Sokol“ otvoril bi potem javno telovadnico, kakor so po družih mestih, kjer pa neso tako trdosrčni. Mesto Gradec sezidalo je samo telovadnico, mesto Brno dalo v ta namen lep prostor in velik znesek, Zagreb odstopil je „Sokolu“ najlepši prostor brezplačno, vlada pa je posodila 24.000 gld. brezobrestno. Tako delajo druga mesta, pri nas pa taka prošnja nahaja gluha ušesa, dasi bi omenjeno monumentalno poslopje mestu bilo v olepšavo. Vsako drugo mesto bilo bi veselo, ko bi se kaj tacega zidalo, pri nas pa se delajo vse mogoče ovire. Sklicujejo se celo na to, da to ne gre, ker je ta prostor pod Tivoli in bi poslopje ne bilo mestu v olepšavo. Kaj pa rastlinjak? Ali so take vrste poslopja sploh v olepšavo? In vendar ste ga postavili na jako lep kraj. Če katero društvo, zasluzi gotovo „Sokol“, da se nanj oziramo.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (K volilnemu shodu v Logateci.)

ki bode na binkoštno nedeljo popoldne ob 4. uri v gostilni gosp. Fr. Arka, uljudno vabiva gg. volilce iz Dolenjega in Gorenjega Logatca, iz Planine, Rovt in Hotedersice.

Dr. Vošnjak, H. Kavčič.

— (Tudi agitacija.) Župnikom po okolici Ljubljanski razpošilja se nastopno pismo:

„Velečastni gospod! Že v prihodnjem tednu se imajo vršiti volitve volilnih mož, od katerih bo odvisno, kakšne deželne poslance bomo dobili. Odveč bi bilo poudarjati važnost deželnega zbora, ki oskrbuje deželno premoženje, ki pa ima govoriti tudi o drugih prevažnih zadevah. Naj mej temi omenjamo le za našo katoliško stvar toliko važne šolske preosnove! Vse kaže na to, da bodo deželni zbori sklepali o šolskem vprašanji in ako ne dobi konservativna narodna naša stranka vsaj v kmetskih občinah zbranih odločnih narodnih katoliških mož, Bog vé, kako se bo to silno važno vprašanje v prihodnjem našem deželnem zboru izvršilo, ker poleg 10 poslancev voljenih iz veleposestva, ki bodo bržkone vsi pripadali liberalni stranki, bo žal, kakor se sliši, precejšnje število slovenskih liberalcev, in kolika nevarnost je, da se šolska preosnova ali odkloni, ali pa tako izvrši, da nikakor ne bo zadostovala potrebi in koristi pravega katoliškega mišljenja.

Prav v Ljubljanskem volilnem okraji deluje se z vsemi silami, da bi znani Mladoslavenec prišel na mesto dosedanjega konservativnega poslanca gospoda Robiča ter da se tako zabrani izvolitev moža, ki je odločen katoličan, ki se ne straši resnico in pravico katoliške vere braniti in zagovarjati. Ker je tudi zveden v gospodarskih stvareh in sam posestnik zemljišč, zato se ponovljeno v imenu somišljenikov s prav iskreno prošnjo obračamo do Vas, da vse sile napnete in k volitvi volilnih mož kolikor le mogoče zanesljivih vrlih katoliških mož iz Vaše župnije pripeljete. Le tako je mogoče, da spravimo v deželni zbor poleg g. dr. Bleiweisa tudi našega g. Fr. Povšeta; brez dobre agitacije osobito

pri prvotnih volitvah volilnih mož bo izid dvomljiv, ker „Mladi“ delujejo z vso silo.

Naj Vam bodi, prečastiti gospod, ta zadeva ponovljeno priporočena kot zadeva prevažna za našo sveto stvar.

Prav hvaležni bi Vam bili, ko bi blagovolili pismeno sporočiti podpisanemu, ali pa uredništvu „Slovenca“ izid prvotnih volitev in imena izvoljenih volilnih mož v Vaši občini.

Zahvaljujoč se za Vaš blagi trud v imenu somišljenikov dr. And. Čebašek.

V Ljubljani 31. maja 1889.“

Temu pismu pridejano je še drugo zapečateno pismo z naročilom, da je ima župnik volilcem prečitati pred volitvijo vprico g. komisarja. Kaj je v zapečatenem pismu, tega ne vemo, a navedeno pismo kaže dovolj, kakšnega duha so naši nasprotniki. Če gospodje, stoječi na cerkvene hierarhije tako visokem klinu, kakor baš kanonik dr. Čebašek, duhove vznemirjajo s šolsko preosnovo, potem pač ne vemo, kaj bi rekli. Deželni zbor o šolski preosnovi ne bode ukrepal, zato je bilo to strašilo odveč, kakor tudi strašilo „Mladoslavenec“. Poslednjih ni bilo, toda, ako bode še dalje tako strastno postopali in rabili tako orožje, potem bode siloma delali na razpor. Kdor veter seje, bode vihar žel.

— (K volitvam.) Notico o volitvi volilnih mož v Dolenji in Gorenji Šiški popraviti nam je tako, da gosp. Matijan v Gorenji Šiški ne bode za nobenega prijavljenih kandidatov.

— („Sokolski dom“) razpravljaj se je včeraj v mestnem zboru Ljubljanskem. Dolgo se je odlašalo in zavlčevalo to važno vprašanje, včeraj je vendar „tandem denique“ prišlo na vrsto in vzbudilo dolgo in burno debato. Olepševalni odsek, ki je nasproti po veliki večini nemškemu drsalnemu društvu sama milost in naklonjenost, predlagal je, da se „Sokolova“ prošnja odkloni. Obč. svetnik inženjer Hrasky pa je predlagal, da se olepševalnega odseka predlog zavrne z nevoljo in ugodi „Sokolovi“ prošnji. Na g. Hribarja predlog glasovalo se je po imenih. Z „da“, torej za dovoljenje so glasovali obč. svetniki: O. Dolenec, Hrasky, Hribar, Murnik, Noll, Petričič, Povše, dr. Tavčar, Tomšič, Rozman, dr. Vošnjak, T. Zupan, in Železnikar. Z „ne“, torej proti dovoljenju so glasovali: dr. vitez Bleiweis, Gogola, Grasselli, dr. Gregorič, Klein, dr. Alf. Mosche, H. Ničman dr. Jos. Stare, Ig. Valentinčič, Velkoverh, Žagar. Trinajst obč. svetnikov torej glasovalo z „da“, 11 z „ne“. Ker po § 57. mest. st. za tak predlog treba dveh tretjin vseh prisotnih obč. svetnikov, je gosp. Hraskega predlog propal in „Sokol“ ne dobi stavišča za „Sokolski dom.“ To glasovanje je pač obžalovanja vredno. Obširneje poročilo o tej seji nahaja se na drugem mestu.

— (K sokolski slavnosti v Novem Mestu) bilo je včeraj zvečer zglasenih 46 Sokolov. Blizu polovica odpelje se v soboto ob 2. uri popoldne, druga polovica zvečer. Ker je zanimanje veliko, upamo, da se jih zgleda še nekoliko, da bode „Sokol“ v dolenjski metropoli dostojno zastopan.

— (Doktorjem prava) bil je danes na vseučilišči v Gradci promoviran g. Štefan Kraut, c. kr. avskultant v Celovci, rodod iz Bistrice na Koroškem.

— (Šentpeterska podružnica sv. Cirila in Metoda) imela je pri nedeljski veselici v Schreinerjevi pivarni 164 gld. čistega dobička.

— (Osnovanje Vipavske sadjarske zadruge) je bila jako zdrava misel. Kakor čujemo, je zadruga prav zadovoljna z uspehom, a še bolj smemo biti zadovoljni Ljubljancem, ker je zadruga naredila češnjam tako ceno, kot se spodobi. Pred tednom, to je ob začetku delovanja zadruge imela je ona velike zapreke, a premagala jih je ter je cene češnjam po Ljubljani precej za 100 % pritislila. Lansko leto so bile ob tem času in ob boljši letini češnje po 30 kr., letos so pri zadruzi po 16 kr. kilo. Zadruga je škodovala le prekupcem, ki so povsod prave mōre kmetijskemu producentu. Ljubljanskim branjevcem pa stavi zadruga niže cene nego Vipavski prekupci, zato so tudi ti na boljšem. Da se pa bode moglo to za nas toliko koristno podjetje vzdržati, moramo ga Ljubljancem sami podpirati. Veliko je tudi to vredno, ker je dobiti v zadruzi vsak dan sveže sadje, kajti skoro vsak dan je vsa zaloga že dopoludan izprodana.

— (Nova brizgalnica) dobila Radeška požarna bramba zadnjo nedeljo iz Samassove to-

varne v Ljubljani. Pri slovesnosti bilo je pri tej priliki navzočnih 5 požarnih bramb iz obližja. Tudi Ljubljanska požarna bramba je bila povabljena, zastopala sta jo gg. stotnik Doberlet in načelnik Albin Ahčin. Gosp. župnik Zagorjan je blagoslovil novo brizgalnico, na kar je g. Doberlet v imenu „Zveze kranjskih požarnih bramb“ ogledal gasilno orodje, katero je našel v popolnem redu, kakor se tudi prepričal, da so požarni brambeniki svoji nalogi popolnoma kos.

— (Iz Vipave) se nam piše: Bilo je čitati v nemških časnikih, da je bil na Dunajski razstavi najvišji konj 181 cm visok, katerega so vsi občudovali. Pri nas v Vipavi ima pa tukajšnji posestnik g. Štefan Hrib konja konstanjeve barve, jako lepo vzraslega, blizu tri leta starega, ki pa meri 184 cm. Kadar je uprežen, ga vsak občuduje zaradi velikosti in lepote. Vranec je na prodaj za primerno ceno.

— (Iz Trsta) se nam piše dne 3. t. m.: Osobni vlak št. 7/1, vozeč danes jutraj ob 9. uri iz Trsta v Kormin, šel je pri prvem čuvaji, komaj sto korakov izven postaje iz kolovoza, in sicer tako, da so mašina, sprevodnikov voz in zadnji vozovi na tiru ostali, tender pa in v sredi pripreženi štirje vozovi s tira skočili. Nezgode ni nikakešne zaznamovati. Potniki so v drugi hitro sestavljeni vlak prestopili in pot ob 9. uri 35 min. nadaljevali. Ali in kdo je stvar zakrivil, do zdaj ni dognano.

— (Katoliško podporno društvo v Celji) izdalo je svoje letno poročilo. Društvo izvršilo je v preteklem letu dve važni spremembi. Raztegnilo je svoj delokrog po vsej vladikovini, namesto zbog obilnega posla odstopivšega g. Josipa Žičkarja izvolili si duh. svetovalca in profesorja g. Ivana Krušica za novega načelnika. Katoliško podporno društvo steklo si je velike zasluge s tem, da vzdržuje v Celji slovensko dekliško čveterorazredno šolo za okolico, v katerej se je poučevalo in vzgajalo 270 deklic. Poleg tega bilo je v „šolskem vrteci“, ki ga vzdržuje družba sv. Cirila in Metoda, 50 otročičev. Društvo šteje 472 udov, a ker precej udov ni plačalo svojih doneskov, nastalo je 265 gld. 37 kr. primankljaja (dohodkov 1142 gold. 37 kr. troškov 1407 gld. 58 kr.) Društveno premoženje iznaša 2935 gld. 60 kr. To jako koristno društvo priporočamo slovenskemu občinstvu prav toplo, ker je obilne podpore vredno.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. junija. „Wiener-Zeitung“ objavlja zakon, s katerim prevzame država obrat na avstrijskih progah ogersko-gališke in ogerske zapadne železnice in zakon, da se delovanje porotnih sodišč v Kotoru začasno ustavi.

Praga 5. junija. V Falknovu strajk končan, v Plzenskem kraju pa se širi, ker se delavci s silo in grožnjami zadržujejo, da ne morejo na delo. 5000 delavcev ne dela.

Rim 5. junija. Italijanski konzul Durando potoval v Trst nazaj. Preiskava dokazala, da je Durando po svoji dolžnosti in po avstro-italijanskem konzularskem dogovoru postopal.

San Francisco 5. junija. Po poročilih iz Hongkonga je tamkaj vsled orkana 10.000 ljudi poginilo.

Razne vesti.

* (Napitnica ruskega carja) knezu črnogorskemu tolmači se na razne načine. Izvirni tekst napitnice je naslednji: „Piju za zdorovje knjaz črnogorskago, edinstvenago, iskrenjago i vjernago druga Rosiji“. Nemški listi izvajajo iz te napitnice, da je car le rekel „moj jako ljubi prijatelj“, češ, da „edinstveni“ v ruščini to pomenja.

* (Bogato vseučilišče.) Vseučilišču Sydneyskemu darovali so zasobni pokrovitelji od 1853. leta do letos 500.000 funtov šterlingov, t. j. 5 milijonov goldinarjev. To je pač lepo in velikansko darilo.

* (Pariška svetovna razstava v škripih.) Ravnateljstvu Pariške svetovne razstave dela sedaj obilo skrbij in preglavic nad pol milijona ponarejenih ustopnic, katere so obiskovalci oddali pri uhodih v razstavo. Ta škodljiv nedostatek hoče ravnateljstvo v naglici z izdajo novih ustopnic odpraviti in tako preprečiti kolikor možno ponarejanje ustopnih listov. Je pač težava in križ pri toliki gnječi, katera drvi dan na dan v razstavo, vsako ustopnico posebe natanko ogledati in dognati, je li pristna ali ponarejena. Občinstvo je doslej razstavo že opeharilo kljub prav nizkeji ustopnini za nekaj tisočakov.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Javna zahvala.

V akademskem letu 1888/89. so blagovolili dalje darovati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučilišnikov v Gradci“:

Gosp. dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celji . . . 15 gld.
 dr. Karol Schmidinger, ces. kr. beležnik v Kamniku . . . 10 „
 Fr. Sal. Pirc, ravnatelj gimn. konvikta v St. Pavlu . . . 5 „
 A. Komel pl. Sočebarski, c. kr. major v p. v Gradci . . . 1 „

Za te velikočasne darove izreka opravični odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučilišnikov v Gradci“ plemenitim dariteljem v imenu revnih in podpore vrednih slovenskih vseučilišnikov najtoplejšo svojo zahvalo.

V Gradci, dne 4. junija meseca 1889.

Bogomil Krek,
 stud. iur.,
 tajnik.

Dr. Gr. Krek,
 c. kr. vseučilišni profesor,
 predsednik in blagajnik.

Tuji:

4. junija.

Pri **Malič**: Ahtschin iz Rače. — Pavlin iz Črao-melja. — Berger z Dunaja. — Gasser iz Trebnega. — Bähr iz Požuna. — Strohshneider iz St. Pöltna. — Do-grassi iz Istrije. — Liebhauser iz Norinperka.

Pri **Slonu**: Narossy iz Reke. — König iz Gradca. — Globočnik iz Kranja. — Gostiša iz Karlovca. — Robič iz St. Jurškegore. — Hanišek iz Gradca. — Vodnik iz Karlovca. — Geiger iz Kranja. — Knyttl z Dunaja. — Bondo iz Djakovega. — Rošt od sv. Ivana. — Šlibar iz Beezja. — pl. Ešoknyay iz Budimpešte.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. junija	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	733.7 mm. 734.5 mm. 734.3 mm.	16.6° C 23.6° C 21.0° C	sl. zah. sl. zah. sl. zah.	obl. jas. obl.	0.30 mm. dežja.

Srednja temperatura 20.4°, za 2.8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	85.20	85.45
Srebrna renta	85.55	85.70
Zlata renta	104.45	109.55
5% marcna renta	100.45	100.70
Akcije narodne banke	905.—	907.—
Kreditne akcije	305.—	305.50
London	118.80	118.80
Srebro	—	—
Napol.	9.44 1/2	9.44
C. kr. cekini	5.62	5.62
Nemške marke	58.10	58.07 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	135 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	176 „ 70 „
Ogerska zlata renta 4%	101 „	60 „
Ogerska papirna renta 5%	96 „	60 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „	75 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	124 „ —
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 „	50 „
Kreditne srečke	100 gld.	183 „ 50 „
Rudolfove srečke	10 „	20 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	127 „ 40 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	232 „	75 „

Št. 9873.

(415—1)

Košnja v najem!

V torek po Binkoštih, 11. dan t. m., do-poldne ob 9. uri se bode
 košnja mestnih senožetij pod gradom Tivoli
 po očitnej dražbi za leto 1889. kosoma od-dajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senožetih
 v Lattermanovem drevoredu poleg vojaške oskrbo-valnice.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 2. junija 1889.

Hiša na prodaj.

Leta 1886. na novo zidana hiša v dve nadstropji visoka na Krškem št. 82, na Šolskem trgu, pri farni cerkvi, pripravna za prodajalnico ali kako drugo obrt, ki je vsa v kaj dobrem stanu, **proda se iz proste roke.**
 Več se izve pisмено ali ustno pri oskrbniku **Janezu Sterle-tu**, živinozdravniškem pomočniku na Krškem št. 47. (397—3)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

je izšla knjiga:

Ukrajinske dume.

Češki spisal **E. Jelinek**. — Poslovenil **Podvidovski**.
 Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

FRIDERIK HOFFMANN
 urar na Dunajski cesti
 priporoča v lepi izbiri (398-3)

darila za birmo
 in prosi za obilne naročbe.

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo za umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasiščena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška Rimska slatina pri Rogateci.

Srečno združenje prirode in umetnosti, nepre-kosljiva dijetetična pijača, kakeršne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda,
 zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napol-njena, bolj se peneca, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudninskih vod, pri trgoveih in direktno pri oskrbništvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem). (305—7)

VIZITNICE
 priporoča
NARODNA TISKARNA
 v Ljubljani.

Darila za birmo
 v največji izbiri in po zelo nizkih cenah
 priporoča
JOSIP GEBA
 urar (394—3)
 v Ljubljani, Slonove ulice šte. 11.

FRAN CHRISTOPH-ov (214-9)
svetli lak za tla
 je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno pri-poroča, kdor hoče **sam lakirati** tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo.
 — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — **Uzori lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v Ljubljani pri
IVANU LUCKMANN-U. izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Služba.

Iščem za mojo prodajalnico tobaka in kolekov pridno

prodajalko

izurjeno tudi v ženskih ročnih delih in na šivalni stroj.

(407—2) Angelo Casagrande v Ajdovščini.

Semena.

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, raznovrstne trave in sočivja

prodaja po najnižji ceni in zanesljivo kaljive

PETER LASSNIK

v Ljubljani.

Poštne naročila se proti poštному povzetju hitro razpošiljajo. (181—26)

Košnja v najem

se bode oddajala v soboto dné 8. ju-nija ob 1/2 9. uri dopoldne trav-nikov „Mesarice“ v Logu in pod Rožnikom.

Kdor želi v zakup vzeti travnik „pod Rož-nikom“ 7 1/2 oral, treba da se zglati pred 7. t. m. pri posestniku.

(413—2) J. Rode-Dogan v Ljubljani.

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

To doseže le **I. Bendiksa iz Št. Valen-tina** (56—30)

c. kr. privilegovana nepremočljiva.

hranilna mast za usnje,

potrjena s stotinami spričeval (cene: cela škatlja 1 gld., 1/2 škatlje 50 kr., 1/4 škatlje 25 kr., 1/8 škatlje 12 1/2 kr.); potem za likanje usnja **ravnokar patentovana**

hranilna tinktura za usnje,

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje, marveč bolj oljnat likalno črnilo, katero je preskusilo c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica št. 1: 1 gld., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. — Razprodajalcem rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih mo-narhijske; v Ljubljani pri gg. **Schusnig-u & Weber-ju** in **A. Krisper-ju**. — Svarimo pred ponarejanji! — Prosi se za **ponudbe v razprodajanju**, kjer se ni založbi.

J. Deller-jeva

Jedino razprodajo za Kranjsko ima
J. LININGER
 v Ljubljani, Rimska cesta 9.

RADGONSKA

Najboljša

mizna in osveževalna pijača.

Preskušeno zdravilo

za katar sarnih organov, protin, revmati-zem, želodčne in mehurne bolezni.

najčistejša alkalična

Se ne sme zamenjati z

Radenjsko

kislino.

(209—23)

KISLINA.